

der nu blev tilbudt Smør her i Landet til Salg for 60 Ø. — jeg ved ikke, om det var pr. Pund eller pr. Kilo, men det er for Resten ogsaa lige meget —, hvad vilde det ærede Medlem saa gøre? Ja, tror det ærede Medlem, at han kunde gøre noget? Nej, han kunde intet som helst gøre. Hvis den Situation indtraf, saa var der ingen, der vilde hjælpe det danske Landbrug, og ingen, der kunde. Jeg vil navnlig understrege det sidste. Hvem i al Verden i dette Land skulde betale de Millioner, som der her blev Tale om? Industrien, der ikke kan hjælpe sig selv, kunde det saa vist ikke, og jeg ser overhovedet ikke, der var noget Erhverv, som kunde det, eller var nogen Mulighed for, at man kunde komme Landbruget til Hjælp overfor saadanne Forhold udefra. Nej, Landbruget maatte indrette sig paa Forholdene, som de blev, det maatte tage Stødet, som det var, det maatte lægge sin Produktion om, hvis det var muligt, men det vilde afgjort være henvist til sig selv, som det har været det før.

Overfor hele den Betragtning, som det ærede Medlem er Talsmand for, en vidtgaaende Industribeskyttelse, maa vi se bort fra og ser jo bort fra Hensynet til de mange Forbrugere. Ved en høj Told paa en Fornødenhed som Skotøj, ja, saa kan det ærede Medlem maaske ganske se bort fra de 3 Millioner Mennesker, der bruger Fodtøj, men jeg mener, at det er en forkert Betragtning. Det ærede Medlem var vist noget stødt over, at jeg havde talt om den Industri, der ikke kunde klare sig selv, men skulde have Understøttelse. Men man kan lige saa godt nævne det, som det er. Det er jo Sagen, de Industrier, der lever paa Understøttelse, erhverver en Overpris, som maa betales af den Del af Befolkningen, der arbejder i det frie og ubeskyttede Erhverv, det kommer man ikke udenom. Men jeg mener, at det skulde være Industriens Bestræbelse at komme bort fra de Forhold, at komme til at staa paa egne Ben og blive konkurrencedygtig paa Verdensmarkedet. Det er det, det kommer an paa. Herved hæver Industrien sig op i et højere Plan og faar en ganske anden samfundsmæssig Betydning end den Industri, der kun kan klare sig, naar den faar en Overpris, som den øvrige Del af Befolkningen maa betale.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westergaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Westergaard: Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte forleden Dag, at vi kun var afhængige af de vestlige Lande. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret deri. Jeg tror overhovedet ikke, vi kan sammenligne vore Forhold med Forholdene i Svejt, saaledes som det er blevet gjort. Jeg føler mig overbevist om, at det, der staar i den Betænkning, som er afgivet af den Kommission, der var i Svejts, nemlig at Svejts er ret uafhængig stillet, er en rigtig Betragtning. Men selv om vi muligvis er mest afhængige af Vesten, fordi vi har vore største Markeder der, mener jeg dog, at Landbruget fortjener den allerstørste Tak og Paaskønnelse for, at det søger at skaffe nye Markeder rundt omkring, hvor der er mindste Mulighed derfor. Derfor skal vi være forsigtige i, hvad vi her foretager os, at vi ikke lægger Sten i Vejen for det, som dog har den allerstørste Betydning for vort Samfund. Derfor kan jeg ikke dele det ærede Medlems Betragtning, at vor Afhængighed kun ligger i Vest og ikke andre Steder.

Det ærede Medlem Hr. Stauning talte meget om Arbejdsløsheden, og der er jo ingen Uenighed om det saare uheldige for vort Samfund i denne Arbejdsløshed. Men det synes, som om det ærede Medlem ikke kender nogen anden Vej til Arbejdsløshedens Afskaffelse end Toldbeskyttelse. Det tror jeg ikke er nogen heldig Vej. Jeg tror ikke, man kommer ud af Arbejdsløsheden, medmindre, som jeg sagde forleden, der fra de paagældendes Side vises Resignation. Jeg tror ikke, vi kommer ud af Arbejdsløsheden, medmindre de Erhverv, hvori Arbejdsløsheden findes, tager Sagen op i Fællesskab med Staten, som da yder sin Støtte til disse Erhverv.

Naar det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen siger, at man kan ikke forlange længere Arbejdstid og heller ikke forlange, at Arbejderne skal arbejde for en mindre Løn, er jeg ganske uenig med det ærede Medlem deri. Der er ikke noget i Vejen for ogsaa at tage den Side af de økonomiske Forhold op til Undersøgelse og se efter, om der er Mulighed for at komme frem ad den Vej, thi vi maa jo være ganske klar over, at dette, at adskilligt Arbejde er saa dyrt at faa udført, i Virkeligheden afholder mangfoldige Mennesker fra at sætte noget i Arbejde, de ellers kunde ønske at faa udført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.